

VIESTNIK

HRVATSKOGA

ARKEOLOGIČKOGA DRUŽTVA.

Arkeologičko izkapanje u Bakru.

Na tako zvanom trgu, ležećem na istočnoj strani Bakra uz Luizinsku cestu, kolovoza prošle godine 1880. pod konjskim kopitom, kako nas namah obavijesti veleuč. g. Dr. Fr. Pilepić (*V. Viestnik 1881. str. 15*), propala se ponješto zemlja, a u tom prolomu bje opazen starodavni criep. Pilepić stavi se on čas, da izpita dalje ono zemljište, te naidje najprije na staru grobnicu ciglom obzidanu, zatim na okostnicu prosto ukopanu, te napokon na žare i druge arkeologičke predmete. Taj srećni početak povede ravnatelja nar. muzeja, da sam pohiti u Bakar, i da se razmakom toga pokusa uvjeri o pravom stanju stvari. Urodivši ova radnja uprav nenadanim plodom, te osvjedočivši se podpunoma isti ravnatelj, da se tu radi o prostranom grobištu iz najstarijega rimskoga doba u naših stranah, te da se bez dvojbe u njem skriva veliko arkeologičko blago, koje bi moglo znanstveno i materijalno podignuti važnost i cieniu nar. muzeja, zamoli Zem. Vlada i Sabor, neka obzirom na slabost muz. dotacije dozvole izvanrednu pripomoć za izkapanje u Bakru. Vlada i Sabor rado dozvoliše u to ime 300 for., te se tom svotom prošloga lipnja 1881. oto izkapanje nastavilo.

Ta bakarska poljana, na kojoj se je izkapanje izvelo, načina je prave pačetvorine. Duga je po prilici od zapada prama iztoku 100 metara, a od sjevera prama podnevu 40. Zemljište nije ravno, dali se od podneva prama sjeveru postupno diže, tako da izgleda kao položina. Tomu je uzrok većim djelom naravni sastav bakarske kotline, jer obronci bakarskih bregova sve naokolo postupno slaze do mora. Podnevni pako dio te poljane nješto se ipak vremenom otaujio, jer tuda prolazi Luizinska cesta, tu sustaju obično teretna kola, i neki vele i to, da se je odatle uzelo dosta zemlje za sadašnje groblje. Ono potvrđuje i položaj otkritih starina, koje su

prama sjeveru sve dublje ležale. Arkeologičko zemljište nije hvalalo ni osmi dio te poljane. Ovo je obuzimalo samo podnevno-zapadni kut pačetvorine. God. 1880. razkopalo se ne više od 40 četvornih metara, a prošloga lipnja do 200, naime ona čest, na kojoj se rimsko groblje nalazilo. Pokušaji, koji su se amo tamo izveli po ostalom prostoru i dalje, ostali su sasvim jalovi. Ali treba opaziti i to, da zapadnu stranu te poljane ograničuje duga i podosta prostrana kuća, i da se je više grobova našlo uz sami njen temelj; te se pripovjeda i to, da se je, u što su se temelji te kuće gradili, razkopalo više grobova te povadilo ne malo žara i svakojakih starinskih predmeta razdanih ili uništenih. Groblje se je dakle jamačno steralo još dalje prama zapadu, te izpod one kuće još se čuva bezdvojbena dosta arkeologičkoga blaga, a vjerojatno i boljega, pošto se opazilo, da što se više izkapanjem kući približavalo, to su i našasti predmeti plemenitiji bili. Srećom vlasnik je one kuće društvo odličnih ondješnjih gradjana, te je temeljita nada, da će ovo nastaviti radnju izpod kuće sebi na čast, znanosti i muzeju na uhar.

Na Tab. I. dajemo sliku izkapanja od prošloga lipnja, kako nam ju blagodarno sastavio na licu mjesta vrli naš prijatelj gosp. prof. Narcis Damin. Pod A nalazi se zemljište po nas razkopano, te kako su nutarnji diobni zidovi tekli. Tu svaki metar = 1 cm. U pet drugih nacрта na istoj tabli a. b. c. d. e. navode se u pomnoženom obsegu pojedini bolje sačuvani grobovi. Ovi su sastavljeni bili od ogromnih cigla (dug. 0·60, šir. 0·46, deb. 0·3) s obodom (vis. 0·3) samo na poduljih stranah. Ove cigle s jedne te strane su na uglovih izpod oboda umjetno a nakoso odbite, a s druge obod nedosiže kraja (Tab. I. f).

Oblik grobova veoma je različit. Ima takovih, koji su sastavljeni od četiri cigle osovno položene a po stranah spojene na pravi kut kao pakočka; pokriti su pako sa dvie druge nakoso sdružene (Tab III. br. 47) ili jednom razito postavljenom, a na dnu kadkada još jedna cigla ili gola zemlja. Njeki su pako do i na tri rake zajedno spojene sastavljeni. Ovi imaju izvana po duljini tri cigle, a po širini izvana i u nutri dvie, sve pako po svojih obodih podosta dobro svezane u jedno tielo (Tab. III. br. 48. 49). U ovih pokrov nije se našao na svom mjestu, pošto gornje cigle, nadstojećom težinom smreskane, ležale su u komadnih nagomilato i van mjesta. Vjerojatno, da su i tu na kut postavljene bile kao na

grobu Tab. I. a¹). Treća znatnija vrst grobova bjaše ona, koju nam predstavljaју grobovi na Tab. I. pod b. c. d. e. Ovdje po jedna ili po dvie cigle, uzporedno položene s jedne i druge strane, stoje bridom naslonjene jedna na drugu na pravi kut, te na način krova; otvorene strane začepane su pako isto ciglom poprečke položenom, s dolnje napokon strane gola zemlja. Mal ne u svih grobovih uglovi, gdje su se cigle spajale, da se zaprieči proticanje vode u nutrašnjost, bili su duljinom i širinom pokrivi sa criepovi (Tab. III. 46).

Predmeti nadjeni su u grobovih i izvana do njih. Odkrilo se je mnogo velikih žara kamenitih i zemljenih i u grobovih i do njih i na samu. U tih žarah čuvale su se obično kosti izgorielih tjelesa, a vele često iznad njih i medju njimi našli su se razni predmeti kao posude staklene i zemljene, jegle kostene i bakrene itd., dapače i dvie dragocienosti, koje ćemo dalje opisati. Ali su se predmeti većinom ipak nahodili vani do žarah u nalegloj zemlji, a i same dragocienosti, te toga radi u velikom broju već razmrveni ili jako ozledjeni. Gdje nije bilo groba, ondje se kadkada naišlo na skup zemljenih žara razne veličine, te u jednoj od njih bile bi izgoriele kosti, a u drugih povećih ne malo staklenka i pomanjih posuda a i drugih predmeta.

Nije moguće ustanoviti dubljinu za pojedini grob radi osobitoga stanja, u kom se vremenom ono zemljište nalazilo, kako smo gori opazili. Što više k brdu, to dublje su i grobovi ležali, te odkrilo jih se i na polovicu i na metar dubljine i više. Našle su se i dvie ukopane okostnice, glavom na pram iztoku, bez predmeta na i do njih, ali ipak iznad grobova, mal ne uz površje zemljišta. Valjda jih i više bilo, ali se vremenom uništile. Ove dvie jedini su sviedoci pokapanja tjelesa na ovom groblju, te je bez dvojbe da spadaju na kasnije vrijeme. (Tab. I. 9.)

Doba bakarskoga grobišta rimskoga očevidno nam pokazuju novci, koji su redovito našasti bili u koritu zemljenih svietiljka do ili u žarah ponamješćenih, kadkada i po više njih u istom grobu, valjda po broju izgorielih tjelesa tu spravljenih. Mi smo te novce, u koliko su čitljivi bili, naveli uz svieće, na kojih su na-

¹) Ova vrst grobova naliči veoma na one grobove, koji, razsijani po Dalmaciji, Hercegovini i Bosni, naš narod zove stećci, a nesmatra obično za svoje. Spodoba je na način kuće, samo stećci su od krupnog kamena, ovi od cigla i šuplji. Da su se oni od ovih razvili?

djeni, te spadaju na Nerona, Trajana, Adriana, Antonina, i Faustinu stariju (od god. 54 do god. 161 po Is.)

Predmeti, u Bakru otkriti, stoje u tiesnom odnošaju s onimi, koji su našasti bili i drugdje uzduž obale našega primorja; ali se postupno sve više udaljuju od onih, koji se ondje podalje na kopnu izkapaju. Mi smo god. 1873. pripomoću preč. g. župnika M. Juretića i načelnika g. A. Durbešića kopali na njevoliko dana u mjestu nazvanu *Grobište*, mala brdovita dolina južno od Grobnika na puškomet. Akoprem smo tu našli koju svietiljku i mjedenku, koje su istoga načina kao one u Bakru, značaj groblja sasvim je različit. U *Grobištu* ni traga nutarnjim ni ma kojim zidinam ili grobovom od ogromnih cigla na način bakarskih, a ni žaram kamenitim ili zemljenim čisto rimske radnje, te tako nema ni izgorielih tjelesa. Ondje čovječje okostnice uredno su se otkrivale u mulju po prilici pol metra duboko, kamenjem samo i na prosto ogradjene; predmeti pako, navlastito zemljeni, bili su posla i načina krupnijega. Karakteristično je i to, što se je na Grobniku sjaset puceta svake veličine na način kapica izkopalo, dočim se u Bakru nijedan takav nepomoli. Nadalje ovogodišnja sjajna i prebogata izkapanja, obavljena g. M. Markovićem u Prozoru, koja će do mala u ovom listu bjeli sviet ugledati, izdala su sjaset predmeta, od kojih baš ni jedan nestoji u odnošaju sa bakarskimi, dočim se slažu podpunoma sa predmeti, koji se već od prije nalaze u zem. muzeju, a potiču iz raznih mjesta naše gornje krajine.

S druge strane bakarskim sasvim su srodni predmeti oko g. 1850. izkopani na Rieci u mjestu nazvanu *Braida* (vrt Haire). Tu je nadjeno više kamenitih i zemljenih žara, cigla, staklenka, zem. posuda, bodača, ogledala itd. i rimskih novaca, mal ne sve kašnje u Peštu odneseno za sukromnu sbirku, te valjda već uništeno. Samo njevoliko predmeta dobrotom gosp. gradskoga načelnika vit. Ciotta pregledali smo u sbirci, koju isti od njekada revno sakuplja za budući gradski muzej. Isto tako bakarskim srodni su predmeti otkriti prošlih godina u sv. Jakovu nedaleko od Kraljevice na rtu nazvanu Havišće. Tu se izkopalo ne malo kamenitih žara, zemljenih posuda i svietiljka, staklenka, prstena od jantara, srebra i željeza, mjedenih okruga srebrom okovanih, rimskih novaca itd., te nješto od toga čuva se u zem. muzeju darom ondješnjega domoljuba župnika Pavla Šegulje. Tu smo i mi na prolazku iz Vinodola na Rieku g. 1874. pokušali, da za trenutak barem izpitamo ono zemljište,

te naidjošmo namah na kamenitu žaru, u kojoj samo izgoriele kosti, a do nje rimski bakreni novac veoma iztrošen, no po liku bez dvojbe iz druge polovice prvoga stoljeća po Is. Tako se reći može o sv. Jurju kod Senja, tom samo razlikom, da ovdje uz predmete rimskoga načina kao u Bakru dolaze kadkada na vidik i predmeti sasvim drugoga kao na Grobniku, kalupa naime od onih u Prozoru. Zem. muzej dobio je njeholiko stvari tu izkopanih od g. Fr. Sabljaka onda prijemnika u tom mjestu; a po obećanju očekujemo od ondješnjega rodoljuba župnika Biankinia još više. Četvrt sata od Vrbnika na Krku kod crkve sv. Mavra u Ljupoljici izkopalo se je tu nedavno, kako smo ondje obaviešćeni bili, ne malo grobova od velikih cigla sastavljenih, te u i okolo njih žara, staklenka, svietiljka i drugih predmeta iste vrsti, kao što su bakarski. U Osoru izkapanjem ondješnjega župnika preč. Bolmarčića došlo je na svietlo sjaset predmeta, koji stoje u najtjesnijem odnošaju po načinu i radnji s bakarskimi, tom razlikom, da i ondje kao što u Grobniku i u sv. Jurju bjaše i drugih, koji zasiecaju u još starija doba (V. *Ausgrabungen in Ossero v. Benndorf. Archeol. — epigr. Mittheil. aus Oesterr. Jahrg. 1880 p. 73*). Napokon spomenut nam je i to, da se je ne malo bakarskim sasvim sličnih grobova i predmeta odkrilo g. 1836. u Ljubljani u kapucinskom vrtu, i da se ta sličnost navlastito u staklenkah iztaknuje (*Sitzungsberichte der phil.-hist. Classe der Akad. d. Wissenschaf. VI. Bd. Wien 1851 p. 207 sqq. Archaeol. Analecten v. Jos. Arneth. Taf. XII*).

Groblje bakarsko jasnim je dokazom, da se je ondje tečajem prvoga stoljeća po Is. dizalo dosta važno mjesto. Do sada nije bilo za to dostatnoga temelja, akoprem se na to mislilo na podlogi jednog sarkofaga, komu sada nema traga, i njeholiko rimskih novaca, o kojih se nezna, gdje se čuvaju. O nadpisih rimskoga doba ni spomena, a kamo li, da bi nam ovi odgonetali, kako se ovo mjesto onda zvalo. Barčić u svom rukopisu o Bakru veli, da mu ime *Volcera*, po drugih pako bila bi to *Raparia*. Da vidimo što bi se o tom po starih piscih nagadjati dalo.

Zapadnu obalu našega primorja od Raše do Senja prvi nam opisa *Ptolemaeus (Geographia, ed. Wilberg p. 166)*. Po njem primorski gradovi ležali su ondje ovako:

Alvona (Ἀλούωνν)	36° 50'	45°
Flanona (Φλωνώνν)	37°	44° 50'
Tarsatica (Ταρσατία)	37° 40'	44° 45'

Oenei fluvii ostia (Οινέως ποταμοῦ ἐκβολαί)	38°	44° 45'
Volcera (Οὐόλκερα)	38° 30'	44° 45'
Senia (Σένια)	39° 15'	44° 40'
Putopis Antoninianski (str. 130) bilježi:		
Ad Titulos	Ad Turres	XX
Tharsatico XVII	Senia	XX

Peutingerska Tabla, koja crtom označuje dva puta od Tarsatike do Senja, obalni bez oznake daljine a međjutimnim mjestom *ad Turres* i međjuzemni sa oznakom XX. mp., ima:

Arsia	Ad Turres
Alvona XII	Senia XX
Tarsatica XX	

Ravennatis Cosmographia na str. 224 i 381 navodi bez oznake daljine:

Senia	Tharsaticum
Turres	Lauriana
Raparia	Alboua

Dakle po Antoninianskom putopisu *Ad Turres* imalo je ležati blizu Cirkvenice, pošto po istom putopisu, a valjda i po *Peutingerskoj* tabli isto daleko bjaše od *Tarsatica* kao i od *Senia*, XX mp. Po Ravenatu medju *Ad Turres* i *Tharsaticum* stajala je jošte i *Raparia*, koju isto u toj strani spominje Guido (*Geographica p. 543*). Na obali, koja se pruža od Cirkvenice do Rieke, nije se do danas otkrilo dovoljnih tragova za rimsko selište osim u sv. Jakovu i u Bakru, te je *Raparia* tu mogla biti. Čini se, da i Ptolemaeus, sudeć po navedenimi mjerami, približuje svoju *Volcera* više k gradu *Tarsatica* nego li k gradu *Senia*. Na istoj širini (*latitudo*) stavlja *Tarsatica*, *Oenei fluvii ostia* i *Volcera* t. j. na 44° 45 od ekvatora. Glede duljine (*longitudo*), t. j. dalečine od meridiana, ova je razna dakako, pošto se od Rieke obala našega primorja giblje ako i postupno no ipak znatno k istoku, te tim razlika brzo skaće.

Uz sve te vjesti nije ipak moguće opredjeliti za stalno ime Bakru za rimsko doba. Toga radi, kako smo gori opazili, treba čekati, da nam ga koj nadpis otkrije. Uzimamo si ipak slobodu očitovati naše mnijenje u toj stvari. U koliko znamo nije se do danas u Trsatu našlo takovih starina a niti nam neostaju ondje tragovi starodavnih sgradjevina, po kojih bi se i samo naslutiti dalo, da je ondje negda ležalo znatno mjesto, naime rimska *Tar-*

satica. Trebalo bi dakle dobro potražiti visočine ležeće medju Riekom i Bakrom, te vidjeti, nekriju li one još sada ostanke onoga grada. U Kostreni našlo se je i žara i starih novaca i drugih starinskih predmeta, a nešto i po Dragi do sv. Kuzme. Nadju li se ti ostanci, onda po nas luka bakarska nebi drugo bila van stovarište stare *Tarsatica*, a rieka *Oeneus* bakarski zaljev. Stari zemljopisci uzeli su i kotorski zaljev za prostu riekcu.

Ostaje nam da donesemo točan popis predmeta u Bakru izkopanih. U tom popisu stegnuli smo se ipak samo na nužne njihove oznake, a da ljubitelju starina taj popis bude jasniji, na Tab. II. III. i IV. predočujemo mu nacрте od boljih te karakteričnijih predmeta.

I. Dragocienosti.

1. Prsten od jantara ukrasen sa nad njim ležećim poprsjem mlade žene u punom propupu. Vlasi se dižu nad glavom na način vienca, te se zada spuščaju na dugo, i skupljaju se napokon u snop. Sve je pako uprav osobitom vieštinom izraženo. Teži 1·82 gr. Tab. IV. br. 33.

2. Prsten od suhoga zlata, pakrugastog oblika, sa kamenčićem (*Granata*), na kom je veoma vješto urezano žensko poprsje. Na glavi kao da su dva rožčica a medju njimi krugljica, a to bila bi Isis, o kojoj piše K. O. Müller (*Handbuch der Archaeol. 1878. 285*): *Isis, menschlich, mit Kuhhörnern und einem Discus dazwischen, oft schwer von Athor (Ἀφροδίτη) zu unterscheiden*. Teži 7·17. Tab. IV. br. 42. a. b.

3. Prsten od suhoga zlata, pakrugastog oblika. Izgleda kao krupan, ali je šupalj, te izpunjen njekom caklenom tvari. Kamenčić obao, modrast, bez ureza, opao je. Teži 1·68. Tab. IV. br. 38.

4. Prsten od plosnate dosta debele zlatne žice, pakrugastog oblika, bez ukrasa i glavice. Teži 1·60.

5. Dvie istovjetne mindjuše od oble zlatne žice. Jedan okrajak svršuje na krugić, na kom rupica, kroz koju je provučen te zavojen šiljak drugoga okrajka. Jedna teži 0·65, druga 0·68. Tab. IV. br. 43.

6. Dvie zlatne stvarce, jedna od plosnate a druga od oble žice, zajedno spojene tako da jedna visi o drugoj. Prva je četverokutna a druga djelomice okrugljasta, kao da je to privjesak od mindjuše. Teže 0·27.

7. Privjesak od niza (broš) zlatan, ploh, okrugljastog oblika, samo s donje strane na obluk, iz koga padaju tri privješćica. S preda je ploča nakičena žičevinom (a filigrana). Gori ušica dosta velika. Teži 1·66. Tab. IV. br. 44.

II. Predmeti od raznih kovina.

1. Posuda od bronza, okrugljasta, sa postavkom, poklopcem i dva uha, u kojih je provrslo zabodeno. Sred poklopca, koj je zaponcem utvrđen, glava satira. Naokolo trbuha u propupu četiri živine trče jedna za drugom u propanj. Stablo djeli jednu od druge. Prva je bik, druga tigar, treća

jelen, četvrta pas. Vis. sa podignutim provrsom 0·17, a sama posuda 0·10. Promjer najveći na truhu 0·10¹/₂, na ušću i postavku 0·6. Tab. IV. br. 52.

2. Posuda bakrena, lijepe zelene boje i uprav savršena lika, sa dvie krasne ručke. Vis. 0·19¹/₂, promjer na ušću 0·6, najveći 0·11. Tab. II. br. 26. Tab. III. br. 2.

3. Ogljedalo okruglo od bronza. Uz rub s preda urezane zubate crtice, a zatim dva okruga; zada dva okruga uz rub a četiri do sriede. Razpolovljen i hrdja ga veoma pokvarila. Promjer 0·8³/₄. Tab. II. br. 2. a. b.

4. Isto kao br. 3. Zelenom mazom tvrdo pokrit, te se ukrasi nevide. U komadih. Promjer 0·9.

5. Isto kao br. 3, nego četverouglast, isto zelenom mazom obložen. U komadih. Dugo s jedne strane 0·10, s druge 0·11¹/₂.

6. Bodača bakr. na sukrst, bez brka. Duga ovako 0·10. Tab. II. br. 3.

7. Kao br. 6. ali ne na sukrst. Na polovici čvor za ukras. Bez brka. Duga ovako 0·9. Tab. III. br. 5.

8. Kao br. 7. Glavica joj plosnata, okrugla, stoji nakoso. Duga 0·10³/₄. Tab. II. br. 4. Još 7 ovakovih razne veličine i nješto komada.

9. Mindjuše sa privjesci, iz srebra. Tri para raznoga oblika a proste radnje. Tab. III. br. 1. 8.

10. Prstena srebrna dva iz žice s plosnatim okom od iste tvari, na kom je grančica urezana. Četiri takova bakrena bez grančice, a dva bez glave i nesvezana. Tab. II. br. 21. 22. 23.

11. Dva odlomka prstena od željeza sa stjenami, sve izkvareno.

12. Amalija srebrna, sastavljena od oble debele žice, do koje po sriedi dva kruga, jedan uz drugi, naime po jedan sa svake strane. Pri krajevih podrezan (dvostruki *phallus*). Teži 1·0. Tab. IV. br. 46.

13. Klestica bakrena polomljena. Duga 0·6³/₄. Tab. III. br. 28. Još jedna ciela, u kojih se ručka neuzvija na okrug a i tanja je nego su štipala.

14. Zapinjača bakrena, na luk, sa zavojci zada poprječno. Duga 0·6. Tab. IV. br. 49.

15. Udica bakrena. Duga 0·3.

16. Velika jegla srebrna, u dva komada. Duga 0·15.

17. Poklopac bakren od posudice u spodobi pasje glave. Još jedan mali prosti.

18. Dva ključa bakrena, jedan ravan, drugi glavom popriečno. Tab. IV. br. 40. 41.

19. Ploče bakrene okrugljaste od brava sa čavličii, dvie zavornjače od istih, i mnogo komada od bakrene skrinje. Tab. III. br. 40.

20. Mirisar mjeden, valjast, sa čunjastim poklopcem, krugljom na vrhu. Vis. 0·8¹/₂, promjer 0·4. Tab. III. br. 30.

21. Njetilo bakreno, s jedne strane oblo kao ručka a s druge plosnato za vadjenje pomasti iz mirisara i razvoditi jih. Dugo 0·16. Tab. IV. br. 45.

22. Žličica bakrena, sastavljena od oble palice, koja s jedne strane svršuje šiljasto a s druge nosi malu okruglu pliticu. Duga 0·16, promjer 0·2³/₄. Tab. IV. br. 32.

23. Velika žlica bakrena, dugačka i plitkasta, sa čvornastom ručkom osobitoga načina. Sve dugo $0\cdot15\frac{1}{2}$. Tab. IV. br. 50.

24. Razne sponne i veružice bakrene sa karikami. Tab. III. br. 3. 7. 21. 41. 42. 43. 50.

25. Čavli, klinčići i žice bakrene. Još više željeznih.

26. Tri pločasta komada olovna, u dva su čavlići zabodeni, valjda ostanci skrinje.

Predmeti od kosti i od drva.

1. Ruka zavjetna do lakta od drva (V. Viest. 1879. str. 107). Sa tri prva prsta pridržiava kosticu od vojke, zadnja dva unutra su pognuta. U drvo izada zaboden je plosnati željezni čavao, a tu je manjkava. Radnja je prilično dobra. Duga $0\cdot9\frac{1}{2}$. Tab. IV. br. 35.

2. Mirisar košten, valjast, veoma liepo izdjelan. Na poklopecu ručka fali. Vis. $0\cdot5\frac{1}{2}$, promjer $0\cdot3\frac{1}{2}$. Tab. IV. br. 47. a. b. V. gori br. 20.

3. Probušena valjasta kost kao ručka, okruglići nakićena, ali nepodpuna. Ovako duga $0\cdot8$. Tab. II. br. 5.

4. Obla, svudi isto debela palica, u dva istovietna komada razstavljena, tako da jedan u drugi ulazi, ali je jedan od njih dužinom razpovoljen. Glava jednog komada pri sdruženju obložena je srebrnom (P) pločom. Duga $0\cdot14\frac{3}{4}$, promjer $0\cdot3\frac{1}{4}$. Tab. III. br. 9.

5. Žlica od kosti plitkasta a dugačka. Manjka dio ručice. Korito dugo $0\cdot7\frac{1}{2}$, široko najviše $0\cdot3\frac{1}{2}$. Tab. IV. br. 37.

6. Bodača sa glavicom na četiri kvrge. Duga $0\cdot16\frac{3}{4}$. Tab. II. br. 6. Uz ovu još drugih šest razne veličine i načina. Tab. III. br. 6.10.

7. Jegle s ušicom razne veličine. Sedam komada i još više komadića. Tab. IV. br. 51.

S. L.

(Nastavak sledi.)

Rimski nadpisi u Smederevu.

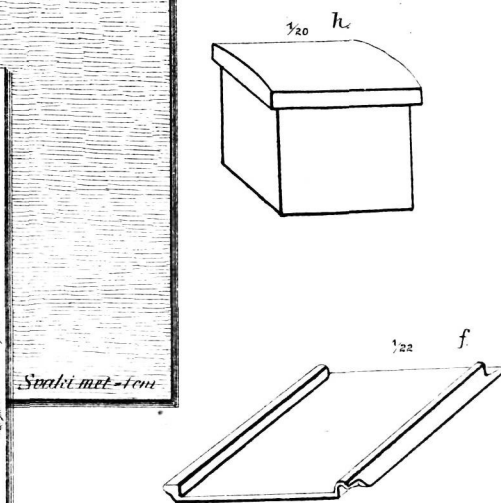
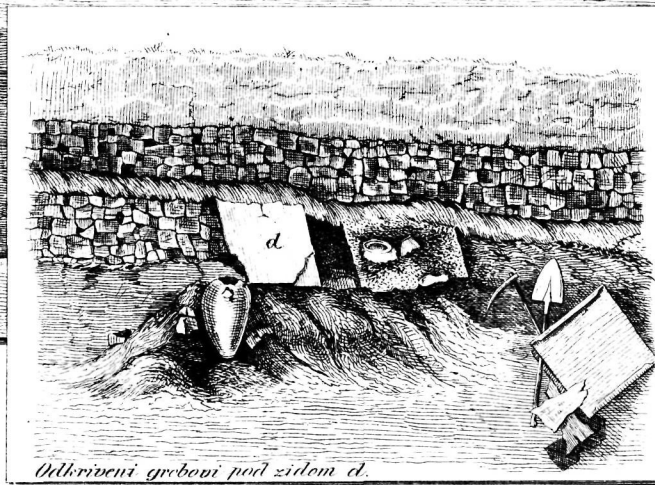
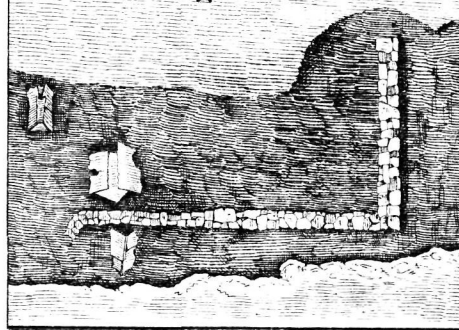
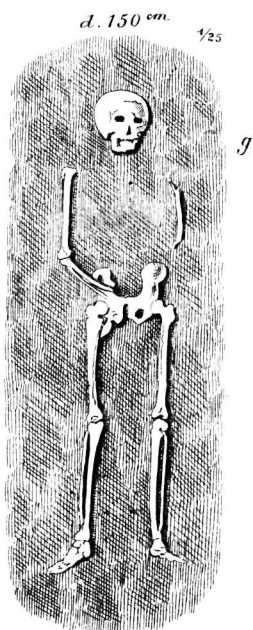
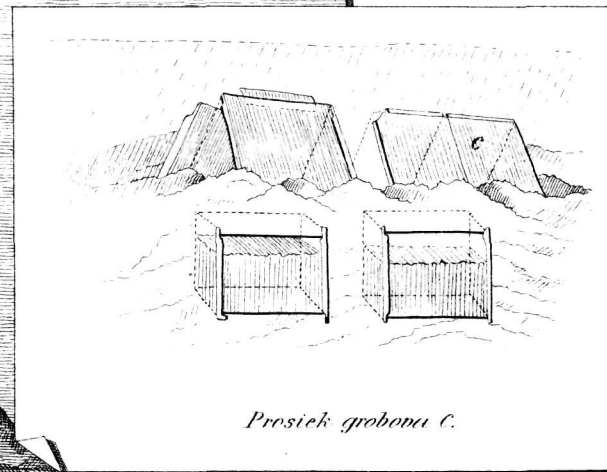
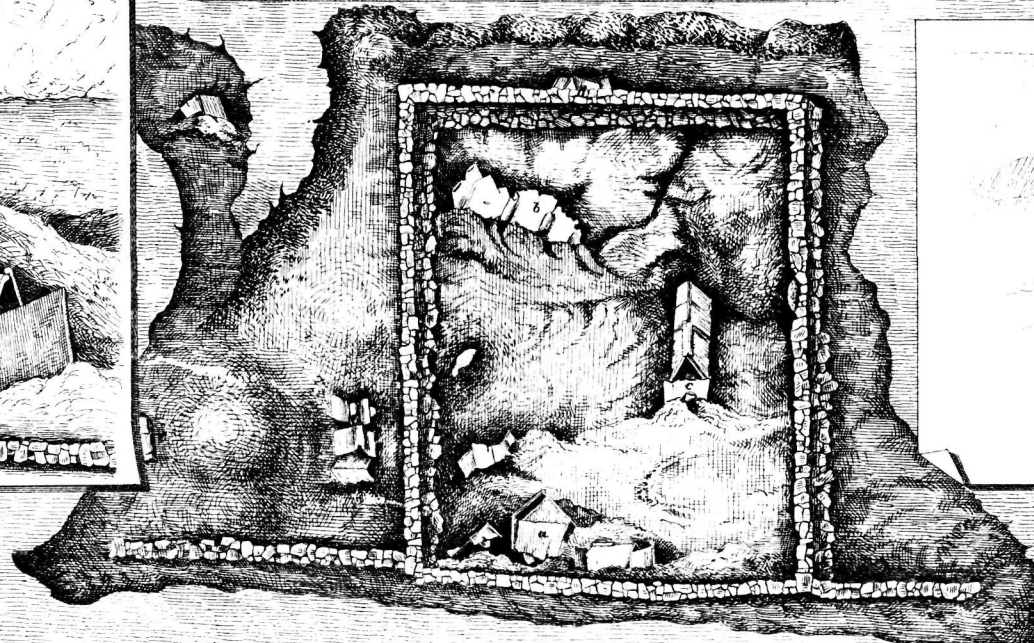
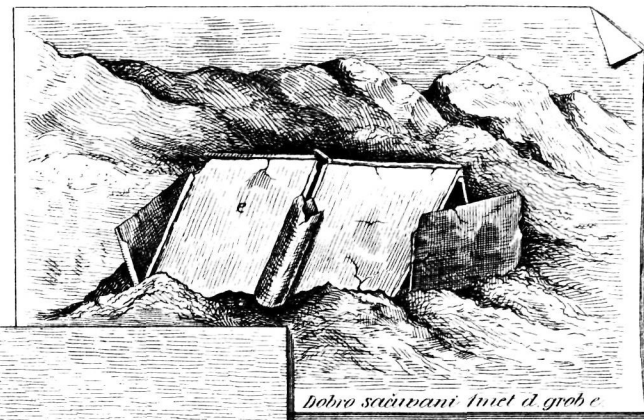
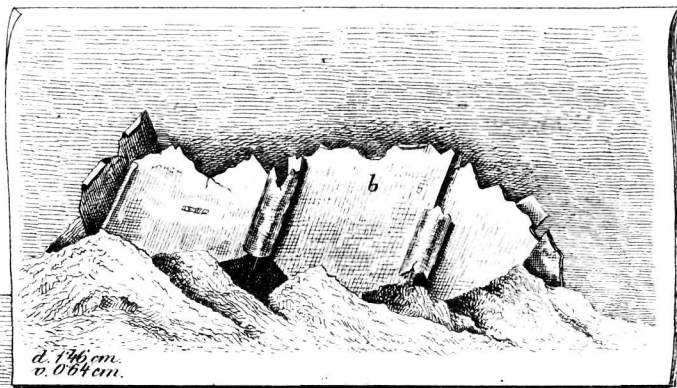
Kao što nam u svom dopisu obeća (V. Viestnik g. 1881. br. 3. str. 68), g. Dr. P. pl. Despinić poslao nam je svoje prepise rimskih nadpisa iz Smedereva. Dakako ti prepisi su veoma manjkavi, no ipak mi jih izdajemo tom svrhom, da obodre ondje prolazeće arkeologe na točno iztraživanje onih veoma važnih ostanaka. Evo što nam taj vrli naš prijatelj o tom piše.

»U pogledu onoga funda jugoslav. novaca, o kom sam Vam u poslednjem pismu mome pisao, za sada jošte ništa izvjestno javiti nemogu, jer Hampel (ravnatelj arkeol. muzeja peštanskoga) već od jednoga doba daje kopati u starome Aquincumu, pa nema vremena, da se s novcima bavi, a kao što me je gosp. Doboczky,

Rimsko GROBIŠTE i GROBI

izkopani u Bakru

prof. S. Ljubić-em.

Spalji met-1cm

